

K 513
Körs, aug. 25. 1858. 1140

Itt ülök, barátom, a vacatio kellő közepén, fele megötteu, fele
még elötteu s elgondolom, mily oxadarság ar a sorstól,
hogy se én el nem meletteu hozzátok, se ti hozzánk.
De mellet kellett volna eljöni: hogy ennék most itt a jobb-
nál jobb irányéret, minökröl Gömöri nam is álmodik! —
Mere hidd el barátom, egy kis restig nem arl, s mikor
én jóváéru efreu, felesve vannak egyid gondjain, s ez
ha nem boldogság, legalább pünete a fájdalomnak. A
szölo is majd érik, még most sem volna képi eljövötöl
a vacatio még mindig tart octoberig. — De arést emlí-
teu, hogy Gyevör inkább, mint valaha, szeretem jö-
véstetel, hogy egyiken tised lehessen. — Tanárbarátaim
felgyelvaramat ar egér világon, alig másod magammal
kongok iskor, — mégeddig mit se dolgozom, de majd fo-
got (?) a püendö hársalvó néreber(?) hit ez elvult
3-4 hét alatt mit is lehetess volna még csinálni,
mikor ar embernek napostint nincs több szabad órája
24-nél. Azar hogy aharsom bír én: elolvastam Tam,
pa versét, mind ar öt kötetet; némely nére képfet,
háromkor is, öre vetetem a régibb kiadásokkal, megje-
gyertem a variánsolat (M. néhol rontottal), csináltam
jegyzéseket, főval úsbau valék vly. kritikaá írni, hogy
Plouche Jurraud, Schaidt Julien és Gyulai aelu Jre-
gussa vált volna töle; de mégrem hittem, hogy a
bíralat meglegyen írva. Mihelyt arra lesill a fur,
hogy epmeimet ökre kéne fedni, valami önállót, ökre-
függöt, parves egészre kellene alkotni, elhagy ar erő;
s ha írni kerdek, prózaim jobbra balra kécsaklik, —
el kell dobnon a tollat, vagy .... romorú állapot
ez édes barátom; no de seb...

En mégeddig schol se volsam a püendö alatt,
s hihetően schol se fogot lenni, kivéve talis egy
napra (29-én), mikorra Breuskivályi Mör hit magá-
kor nagyon, ki ite nem messze lakik. Pétere menni
deunni püendöron — romorú hely ar nekem. Kulonsá-
ra nincs miere, itt volr csak minip ar egém falánia,
ki örevesenük egymáznak magunkat. Legjobb lenne,
mind ebből ar lög ki, ha ti eljövötek. Mit uria?
Kerzig sehe a fájol, Péter is tudja más ar usal,

Miskolcra jó emberekhez csak vállhatnál. (Levári Lósirol
nem tudok egyebet, csak hogy a Hef Kortányban magnezitál),
Káspirtól idáig jobbáru utánadok. Nem is kerülne az
nagyon forba:

Stolnokig a jegy 2 személyre	14 k	24.
gárhajón egy reggeli	.....	40 x
ugyanon ebéd	.....	2. 24. x
Stolnokban vacsora	.....	1. -
Beléve hogy meg kell hátul	.....	1. 12 x.
Onnan körösíig varson	.....	54 x.

visszafelé annyi se, mert fölfelé ^{visszaf.} 20 f 39.
csóbb a görhajó. Erre a summára, ha épít ki nem telnek is,
led, én is jó kamatra kölesön is adhatnám!

Ad vocem, kamat: az én képeim jártaim. Szerény gyer.,
merekim első évi járadékát a tudvalevő vargyárból, oly
prenczák kapintással adtam ki, hogy adósom már előd
alá kerül. Egyike volt itt a legjobb kirben álló, becsüle,
és igazkodó emberednek, s évig viselve a curatorságot,
s most pénzadásában több évtelre meuo deficit marul,
fel, aronkivül magánadóság is, quarum satis. Szer.,
merekim tökéje káré ugyan nem fog vallani: de én meg
érem azt a szár s egyelőny pfer is, ha csakugyan
elvést. A elődben el, azt láson: de én megétől is vetteim
kötelekésémet, kinek csóbb alá nem elő felkeresémetgi jogga
van. Így jár a világ. -

Ha már csakugyan kitaláltad, mire kellene a
nagy kár vállhatással (ha hozzá mennék): nem az el-
lás vagy az nem adás fogad itt fei: mert kint ha már
eddig tartott, nem fogjuk éppen nyomatás után ad.,
mi el, hanem hogy egy roszul társasá padláson van,
magbírtasó embered, vagy jó családunk pedig éppen nincs,
s ha a háras hosszabb időre elhagyóok, kedvök szerint ger.,
vállkodhatnánk benne, s mi meg csak meg se tudók a
felmerésig: akkor pedig ütéseök bottal a nyomát.
Kéink isek is, mint Phaedra, ebbe a kincsen, vagy
alajuk, vagy sem.

Varga collega most éppen Dömörben jár: nem lá,
fogadott meg? Társasban (vagy hol?) volt valami
bágyja, s az most megholt, s a collega fölvenni meuo
a roppant öröksége, mely némelyek vesime 70,000 f.
rint, mások szerint 700. -

Ha a kézf. unak válasszólal-e harafini felh.,
vársára? Az ömögöveselből nehezen lesz valami, most

te nem menzél és én nem mentem. Erdélyi, a mint
 fejtem, fordult meg Pessen, de ő is aligba abba
 járt. En is tan volt neki: hogy rólad nem híreem, hogy
 felmerj, s elmondtam miért, Erdélyi lehet fölmege,
 ha már dolga is lett, de hogy csak a harafias erekeit
 annyi kövérigbe veje magát, are, mindán, nem híreem.
 Jaja meg utas, mi valaszt kapott tölsel, én bolond,
 jába egyes se lepek. De his ő nem is mind ebrij; gon.
 Idem földje magában a pötök harafiaslását, kité
 a nagy erme körül nem avarnal babáskodni. Pedig u.,
 folyára is az egész egy kovács sem ér: van már ma
 gyax rhythmus, vannak néptal schemák; az ember maga
 kifütyöli, hova kell hozni, hova rövid töltag: s hogy rá
 csak egy is a csepenedő nemzedék körül? Hisz ere kö.,
 vesztetesen hívni, a Xec kiválsalmai porsorau meg.
 carraui, még neheresebb volna, mint a jambus, vagy tro.,
 chaen, melyről a nagy reményű ifjak háta nem aress
 borsódrik, most idegen, mert a mi keménnyel öre nem
 vág, hanem: mere — mevők! Csak adnának oly rhyth.
 must verfeitnek, mint például a tied: "Nyugvók a nap"
 vagy: "Jeshon vaggok"... lehetne are opian dalolni — de
 mind úgy is, mintha fűkes volna.

No de fejünk az időjárásra. Itt is megemlék
 valahára az ég csatornái, csaknem minden nap esik,
 de mégsem folyvást, vannak még napfényes idők is.
 Ez utóbbi claufulat are-re vessem ide, nehogy viola,
 retenej a körösi úttól, melyre már annyifor emle,
 geter, hogy szinte biranyosnak kordem hinni. Most
 arról se felhet, hogy Szulcival salátkorol, mert are
 vagy latone többé, vagy foka, úgy elment. Birólatát
 a napotban újra olvastam, s most úgy értem, hogy ha
 eljönél, ki tudnám menteni előtted. Nem rox ember,
 ak — és veled sem ess oly rovat, mint képreled. A filány
 verfelőknek van óra rá haragudni, — veled ides mis
 kánu.... annyi legalább nincs, mint elfő tükörben gon.
 doltad. Ha nem elhagyom a tárgyát, most felét, hogy
 még velem kapni hájba. —

*) azaz hogy már konfinék —

Arany Sámuelót az sem tudom, hol van jelenleg.
Ehhez a békei pap (Stajnal A.) frával, ki nálam volt
kopirban, hogy a pünkösdöt vesztint Békesen, rejtint
halontán költse; aróta oda van. Laci mikor elvont
oly magar volt, mint én, ha vinnéljő bírony orán lesz
akkora, mint te. A csombólos ugyan megzseus tudja,
de még elnégerre az V. orválye jó híkerrel, s nagy ha,
lála, ha van VI. dík orvályhelimer mondják. Három
is málva, ha inlen éltesí (jöl s eugau) már egyezem
Cusfurra mehet. Zulsa itthon van, s dolgozik. Ez kieri
fog maradni. — Az anyjok egérszger; láb fájdalma
sűrűsö, a nemnyikben nem főtötte s nem mindig
györsi. Kegeiny! kúr-von reggelvöl estig, mint egy
folyás: püdig ragyon megádevelene már nyugalmast
életes. Monban az hírem, ha's utanyi módja vol,
na, megzseus állhasnd meg, hogy ne magá teggen
mindent. — Kedve, komácskámnak ismi is akar most,
nem tudom, elkerül-e a levéllel, mire az boríték,
ba jut, most rokkaska író, s belucan, mikor jobban
ráérne, venleg jár. Este épen nem írhat, — hisz már
négóta fremüvages kell kapnálnia. —

At én egérszgerem, csak megves, so, und so! Ha sem,
mit nem dolgozom, kedveimre élkesnít, kiraroknám,
úgy csak megvolnít: de mivelty komolyan hováfogyot
a munkákor, minnyáre párt az egérs. — Ennyi is ilyeu
mellenni munka, mint az a levél, kifáraszt, hogy
mána pitavégre van fátkérgem. — s arrán meg, ha
menne, báran rövid idáig, a dolg! De ha leülök
(kiváls verter) s felóraig a totka ragom, akkor oly
érvátsz helet föl, hogy irigleneus kell uszó sault.
várgomát. — Lászor van tárgyam, evmém valami
verter, a fejimben kúr az egérs ment, compóris, min
den: leülök hogy hidolgozom, s az első jorra nem
találót méfikat, mely rimeljen! — De megint oda te,
vedtem, hová gondolni sem feresed. Isren veled, é,
les jó barátom is feresen minden lehező al,
daráival. Csököl helyesem (azaz helyesünk no!)
a kedvet jó — jó kománas ronyt, s vedd lelki
öleléjünkkel ...!!!)

igaz barátod
Arany Sámuel